

Organ nie zawarł w decyzji jasnego i jednoznacznie uzasadnionego stanowiska co do tego, czy z uwagi na naruszenie przepisu art. 35 ust. 3 ustawy o drogach publicznych nie jest możliwe ustalenie warunków zabudowy. Przypomnieć należy, że zgodnie z tym przepisem, zmianę zagospodarowania terenu przyległego do pasa drogowego, w szczególności polegającą na budowie obiektu budowlanego lub wykonaniu innych robót budowlanych, a także zmianę sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, zarządca drogi uzgadnia w zakresie możliwości włączenia do drogi ruchu drogowego spowodowanego tą zmianą.

Brak legalnej definicji pojęcia terenu przyległego do pasa drogowego powoduje, że posługując się tym pojęciem należy przyjmować je w znaczeniu powszechnie rozumianym, a więc jako obszar mający wspólną granicę z pasem drogowym. Niewątpliwie zatem teren inwestycji w niniejszej sprawie stanowi teren przyległy do pasa drogowego, tak więc organ I instancji w decyzji ustalającej warunki zabudowy miał prawo i obowiązek wypowiedzieć się (w miejsce uzgodnienia) w zakresie możliwości włączenia do drogi ruchu drogowego spowodowanego ww. zmianą. Należy zatem wskazać, jakie elementy byłyby tu istotne. Mówiąc ogólnie, "Przepis ten nie określa wytycznych jakimi powinien kierować się zarządca drogi w zakresie uzgodnienia możliwości włączenia do drogi ruchu związanego z projektowaną inwestycją.

Nie ulega jednak wątpliwości, że zarządca drogi powinien mieć na względzie przede wszystkim zgodność planowanych działań z zasadami bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Bezpieczeństwo w ruchu drogowym stanowi więc przesłankę dopuszczalności mającej powstać inwestycji przy drodze (...). Kompetencja organu uzgadniającego dotyczy w istocie oceny możliwości obsługi komunikacyjnej danej działki z punktu widzenia obowiązujących przepisów i zadań zarządcy drogi" Art. 35 ust. 2 wskazuje zakres, w jakim może poruszać się zarządca drogi, dokonując uzgodnień projektu decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz projektu decyzji o warunkach zabudowy. Zarządca, współdziałając z organem wydającym wymienione decyzje, może wypowiadać się wyłącznie co do możliwości włączenia do drogi ruchu drogowego spowodowanego tą zmianą (art. 35 ust. 2 in fine). Dokonanie uzgodnienia poza granice wyznaczone art. 35 ust. 2 naruszy dozwolone ramy działania administracji drogowej. Odmowa pozytywnego uzgodnienia w świetle orzecznictwa sądów administracyjnych może być podyktowana zapewnieniem bezpieczeństwa ruchu wszystkim użytkownikom drogi przyległej do nieruchomości inwestowanej oraz użytkownikom tej nieruchomości.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 8 września 2017 r. II SA/Kr 654/17

Źródło: [CBOSA](#)